

Nini har gjort hundeluftning til sit erhverv

Der er fart over feltet, når Nini og kompagni travet skovene tynde

Glade kunder på fire ben

Nini Karpatoff var løbet sur i både kæreste og job, og da en veninde foreslog hende at blive professionel hundeluffer, slog hun til. Nu nyder hun hver eneste hverdag at trave skovene tynde i firbenet selskab, og hundeejerne kan med god samvittighed gå på arbejde og efterlade vovse hjemme

■ Solo drøner af sted i fuldt firspring med tungen ud af halsen og i mægtig højt humør. Rundt omkring hende i Charlottenlund Slotspark frister usandsynligt mange dufte, og den lille, ruhårede parson russell terrier har næsten ikke tid til at lege med sine syv

ligeså firbenede kammerater, der sammen med Solo har taget hul på dagens fælles luftetur.

Jublen blandt flokken bryder ud for alvor, da en indbydende sø dukker op forude, og nærmest som efter aftale sætter samtlige hunde farten op og springer glæde ud i det let mudrede vand.

Kun lille, kortbenede Alberte holder sig for god til vandpjaske, men til gengæld synes hun åbenbart at føle sig forpligtet til fra bredden at forsøge at holde styr på hele flokken med en ihærdig gøen.

– Alberte har aldrig rigtigt kunnet fordrage vand, griner

44-årige Nini Karpatoff, som er den tobenede, altoverskyggende formand for forsamlingen, – men som en ægte cairn terrier er hun fuldstændig ligeglad med, hvad andre mener.

Nini kender ikke kun Albertes styrker og svagheder. Nej, hun har ret godt styr på, hvad samtlige hunde i flokken står for. Hun er nemlig som professionel hundeluffer sammen med dem en time stort set hver eneste hverdag.

– Jeg starter hver formiddag min Mercedes Vito med indbygget

aircondition hjemme på Frederiksberg, hvor jeg bor, og så suser jeg rundt og henter hundene, en efter en, i deres respektive lejligheder. Når vognen er fuld, kører vi enten til Geel Skov, Charlottenlund Slotspark eller et helt tredje sted, og så har dyrene en time fuld af leg, motion og stimulering, inden vi igen vender næsen hjemad.

Nini har haft det særprægede job i syv år, og idéen fik hun af en veninde, der netop havde været på ferie i New York City.

Al Mary Steengaard
Foto: Birger Vogelius

mary.steengaard@familiejournal.dk

– Min veninde fortalte begejstret om de mennesker, der vandrede rundt i Central Park med en masse hunde i snor, og hun syntes, at det lige måtte være noget for mig.

Nini var på omtalte tidspunkt løbet sur i både parforhold og jobbet som restauranttjener, og hun var i den grad indstillet på at prøve noget helt nyt.

– Min venindes forslag til at tage mig, for jeg elsker hunde. I mit barndomshjem havde vi som oftest tre, men i hvert fald mindst to hunde ad gangen, så et job i firbenet selskab lå mig slet ikke fjern.

leg bestemmer

Da Nini først havde tænkt idéen rundt igennem, var der ikke noget til handling.

– Jeg investerede i en stor bil, købte en ven til at hjælpe mig med hjemmesiden, og så hængte jeg opslag op rundt omkring i Irma, Netto og forskellige andre steder. Der gik kun få uger, før Nini havde sine første kunder.

– Et ældre ægtepar havde to små søsøder, som de ikke helt evnede selv at motionere. Så jeg startede min nye branche med at trave en times tid rundt om Damhussøen hver dag. Det var i maj måned og strålende vejr, så hold da op det var slet ikke så tosset at tjene penge på den måde.

Alligevel havde Nini ikke de store forventninger om straks at kunne leve af sit nye job.

– Dels stod vi lige foran sommerferien, dels har mange

mennesker stadig den holdning, at hundeluftning er noget, man får naboens datter til at klare for en halvtredser. Men jeg fik faktisk meget hurtigt flere henvendelser fra interesserede hundeejere.

Inden Nini så sig om, havde hun et fuldtidsjob med ca. ti forskellige hunde fordelt over ugens dage.

– I starten skulle jeg lige finde ud af puslespillet med at hente og aflevere hundene i den mest hensigtsmæssige rækkefølge. Og samtidig skulle – og skal jeg stadig – lige bruge lidt energi på en ny hund i flokken. Hvad er det for en fyr? Vil den gerne bestemme, er den for usikker, eller kører den bare med klatten overfor de andre?

Nini har aldrig haft problemer med aggressive hunde.

– Måske har en enkelt antydning af at skulle være lidt stridbar overfor mig, men der slår jeg hårdt ned. Det er mig, der bestemmer, og det skal ingen af hundene være i tvivl om.

Heller ikke hundene imellem har der nogen sinde været grund til bekymring.

– De finder ud af det. Finder deres plads i flokken, og så ender det altid med, at alle nyder at være sammen og lege frit.

Nini selv har ingen hund.

– Jeg må simpelthen ikke have hund, hvor jeg bor, men engang i fremtiden, når økonomien tillader, at jeg flytter i hus, tror jeg nok, jeg bliver nødt til at anskaffe mig min egen vovse. Men indtil da får jeg så rigelig kærlighed fra alle mine "kunder"! □

Solo, Gypsy og May nyder at lege både til vands og til lands

Ingen er i tvivl om, at det er Nini, der er centrum i flokken – også, når der holdes pause

Albertes menneskemor, Lisbeth Kroglund, er lykkelig for, at hendes lille hund får en ordentlig en på opleveren, når Lisbeth selv er for travlt optaget på jobbet.

– Det er skønt at have god samvittighed, selv om du har lange arbejdsdage, fortæller den 44-årige erhvervskvinde, der ikke ville undvære sin firbenede ven og gerne betaler, hvad det koster at have en professionel hundelufter.

– Jeg har ingen børn, så jeg prioriterer min hund, og jeg synes, det er så hyggeligt at have nogen at komme hjem til og dele sin hverdag med. Og så synes jeg også, man som hundeejer skylder hunden en ordentlig tilværelse med lufteture og masser af oplevelser, selv om man ikke selv har tid hver dag.